

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Елена Калфова

Катедра „Публична администрация“, Философски факултет, СУ „Св. Климент Охридски“

член на Научното жури по конкурс за заемане на академична длъжност „ДОЦЕНТ“
по професионално направление 3.7. Администрация и управление (Публичен мениджмънт) обявен в ДВ, бр. 61 от 02.08.2022г. за научната и преподавателска дейност на кандидата

гл. ас. д-р Симеон Атанасов Петров.

1. Научен и преподавателски профил на кандидата

Гл. ас. д-р Симеон Петров е завършил бакалавърска програма по Публична администрация през 2007г. и бакалавърска програма по Политология през 2009г., и двете в СУ „Св. Климент Охридски“. През 2009г. Симеон Петров придобива магистърска степен по Публичен мениджмънт и политики, СУ „Св. Климент Охридски“, а през 2015 година успешно защитава докторска степен по политология (публична администрация). Симеон Петров е асистент от 2011г. до 2015г., а от 2015г. до момента е главен асистент в Катедра Публична администрация, Философски Факултет, СУ „Св. Климент Охридски“.

Кандидатът има натрупан над 10 годишен академичен изследователски и преподавателски опит във ФФ на СУ (катедра Публична администрация). Преподавателската дейност на Симеон Петров в 3 специалности – Публична администрация, Европеистика, Политология – е пряко свързана с тематичния обхват на конкурса. Някои от курсовете на които е титуляр или води семинарни занятия са: „Формиране и осъществяване на публичните политики“, „Методология на анализа на публичните политики“, „Публични политики“, „Социална политика“, „Анализ на политики“, „Оценка при трансфер на политики“, „Методи и техники за анализ на публични политики“ и др. в бакалавърска и магистърска степен. Симеон Петров е преподавател, който винаги е получавал висока оценка за работата си както от студентите, така и от колегите си.

Кандидатът участва в конкурса с 1 монография, 1 глава от книга, 12 студии и 2 статии. Всички публикации са пряко свързани с темата на конкурса и не са използвани в предходни процедури за придобиване на научни степени и заемането на академични длъжности.

Участието в конкурса на гл. ас. д-р Симеон Петров е допустимо: той притежава ОНС „доктор“; работил е повече от две години като преподавател във висше училище; за участие в конкурса е представила публикуван монографичен труд; от предоставената справка за изпълнение на минималните национални изисквания за заемане на академичната длъжност „доцент“ е видно безсъмнение, че той е изпълнил изискванията за заемане на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 3.7. „Администрация и управление“. Не се установява плагиатство.

2. Изследователска и творческа дейност на кандидата.

2.1. Основни направления в изследователската дейност.

Представените за участие в конкурса публикации са на изключително високо теоретично равнище. Всяка една от тях демонстрира задълбочено и широкообхватно познаване, разбиране и адекватно прилагане на съществуващите теоретични концепции. Същевременно кандидатът доказва умения за синтез на научно знание.

Д-р Симеон Петров концентрира своите изследвания върху анализа на гражданския сектор – промяната на неговото значение в системата на публично управление, собственото му организационно развитие и свързаните процеси с промяната на ролята на публичната администрация и ролята на неправителствените организации при търсенето едновременно на легитимност и ефективност при постигането на публичните цели. Могат да се очертаят 3 водещи изследователски перспективи към анализа на организациите с идеална цел, които прилага д-р Петров. На първо място организациите с идеална цел са разгледани в рамката на взаимодействие „граждански сектор – публични власти“ и „граждански сектор – пазар“. Организациите с идеална цел се възприемат като средство да се коригират едновременно провалите на пазара и недостатъците на представителната демокрация. На второ място, се разглежда собственото организационно развитие на организациите с идеална цел. На трето място организациите с идеална цел са разгледани през призмата на интегриран „универсален“ теоретичен подход за анализ базиран на разбирането, че развитието на гражданския сектор е резултат от различни ценности и интереси (дори понякога противоречиви), които съществуват едновременно в дадено общество. В този контекст, в част от представените трудове са анализирани и конкретни практики по дейността на организации с нестопанска цел в отделни сектори и на европейско ниво (публикации 5, 11,12).

Основни научно и научно-приложни приноси

Представената монография „Организациите с идеална цел - същност, роли, управление“ е посветен на тема, която въпреки същественото си значение за публичното управление, остава недостатъчно разработена в научната литература. Повечето съществуващите изследвания на организациите с нестопанска цел се концентрират върху практиката в един или друг сектор, върху правния им статут, върху ролята им за предоставянето на една или друга социална услуга и т.н. Иначе казано, все още е голяма рядкост в българската научна литература, подобен цялостен поглед върху гражданския сектор. От съдържателна гледна точка, авторът детайлно е разработил методологическа концепция за анализ на организациите с идеална цел на мезо и микро равнище. Водещите достижения на кандидата са свързани с интегрирането на теории на средно ниво до специфичен подход за анализ на организациите с нестопанска цел. Приложението му води до ново разбиране за тяхната природа. Авторът успешно съчетава теориите за социалния капитал, с тези за социалното участие и социалната солидарност. В допълнение, авторът включва и подходите на неоинституционализма, особено в частта включваща разбирането за управлението не само като формални процедури и модели за изработване на решения, но и неформалните практики на взаимодействие между управляващите и управляваните. Така е изведено разбиране за гражданския сектор като средство за подобряване/обновяване на публичното управление.

Без да подценявам останалите приноси на представените разработки, за мен особено интересни са следващите два. Обвързването на индивидуалното (на всяка една организация) развитие в смисъл на промяна на системата им на управление, протичащи лидерски и мениджърски процеси от една страна, с ролята им за постигане на групови ценности и генериране на публична полза. На тази основа, д-р Петров извежда разбиране за ефективност на организациите с нестопанска цел. Разширяването на разбирането за ефективност извън чисто икономическата такава, не е нова теза, но въведеното разбиране за ефективност на организациите с нестопанска цел като принос към качеството на управленските процеси е собствен принос на автора. Този подход печели искрените ми симпатии, защото не само развива теоретичните концепции, но и дава възможност за по-адекватна оценка на организациите с нестопанска цел, а и на конкретните публични политики. Критичният поглед към разбирането за хибридният характер на организациите с

нестопанска цел, отново, не само през „твърдите“ им организационни белези и нормативно определени характеристики, а и чрез участието им в управленските процеси в отделните сектори допринася за развитието на управленските науки. В допълнение, авторът извежда и редица рискове, произхождащи именно от този хибриден характер. Този подход има и своето приложно значение – използването на подобно разбиране за хибридният характер на организациите с нестопанска цел би подпомогнало тяхното по-адекватно участие в процесите по изработване на публични политики и предоставянето на публични услуги.

Напълно приемам всички, изведени от кандидата приноси. Смятам, че те са резултат от изцяло личното изследователско усилие на гл. ас. д-р Симеон Петров.

Въпроси

Всяко сериозно изследване неизбежно повдига и въпроси. Тъй като моите собствени изследователски интереси в последните години гравитират около въпросите за постигането на резултат от публичното управление, ми е особено любопитно как д-р Петров вижда възможностите за практическото прилагане на изведеното разбиране за ефективност на организациите с нестопанска цел, от гледна точка на постигането на публични цели? Необходимо ли е и възможно ли е включването на подобно разбиране за ефективност в „стандартната рамка“ за оценка на публичните политики?

Оценка на участието в научни и научно-приложни проекти.

Въпреки че, формалните изисквания за заемане на академичната длъжност „доцент“ не изискват експлицитно участие на кандидата в научни и приложни проекти, необходимо е да се отбележи, че гл. ас. д-р Симеон Петров е участвал в множество такива. В една не малка част от тези проекти съм участвала заедно с д-р Петров. Неговата работа по тях винаги се е отличавала с коректност и високо професионално ниво.

Лични впечатления от кандидата.

Познавам гл. ас. д-р Симеон Петров повече от 15 години, още от студент в бакалавърската програма на специалност Публична администрация. През цялото това време с огромно удовлетворение наблюдавах израстването му в учен с отлични изследователски качества. В своята работа д-р Петров се отличава с изключителна почтеност, целеустременост, коректност както като изследовател, така и като колега. Съвместната ми работа с гл. ас. д-р Симеон Петров е била удоволствие, а едновременно задълбоченият му и критичен поглед към собствената ми работа е от значение за развитието на моите изследвания. Цялостната

научна и преподавателска дейност на д-р Петров допринасят за развитието на специалност Публична администрация – той е изключително отдаден на преподавателската работа, приносът му към организирането на обучението и изследователската дейност на Катедра Публична администрация е безспорен, а високото ниво на научните му изследвания допринасят за успешното развитие и разширяване на научното поле на специалността.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

На основата на високото качество на представените научни публикации, както и на отличната работа на д-р Петров като преподавател и изследовател, напълно убедено гласувам „за“ гл. ас. д-р Симеон Петров да заеме академичната длъжност „доцент“, по професионално направление 3.7. Администрация и управление (Публичен мениджмънт).

17.11.2022г.

Изготвил становището:

(доц. д-р Е. Калфова)